

NOC

Liturgia hebrajska w tekście Targum, w Księdze Wyjścia 12,42 zawiera głęboką medytację na temat nocy i przypomina, że wszystkie etapy zbawienia dokonywały się podczas nocy, kiedy ludzka nadzieja wydawała się zanikać. W przekładzie Targum zostały opisane cztery noce:

„**Pierwsza noc** była wtedy, kiedy Bóg ukazał się na świecie, aby go stworzyć: świat był bezludny i pusty, a ciemność rozciągała się nad powierzchnią otchłani, lecz Słowo Pana było światłem, które rozświetlało”. I nazwał ją: noc pierwsza.

“**Druga noc** była wtedy, gdy Pan objawił się Abrahamowi, gdy ten liczył sobie sto lat, a jego żona Saradziewięcdziesiąt, aby wypełniły się słowa Pisma: pewien Abraham pocznie w wieku stu lat, a Sara urodzi w wieku dziewięćdziesięciu lat. Izaak miał lat trzydzieści siedem, gdy został ofiarowany na ołtarzu. Niebiosa uniżyły się i zstąpiły, a Izaak kontemplował ich doskonałość i jego oczy zostały oślepienie tą doskonałością”. I nazwał ją: noc druga.

„**Trzecia noc** była wtedy, gdy Pan wystąpił przeciwko Egipcjanom: Jego ręka zabijała pierworodnych synów Egiptu, a Jego prawica chroniła pierworodnych Izraela, aby spełniły się słowa Pisma: Izrael jest moim pierworodnym (Wj 4,22)”. I nazwał ją: noc trzecia.

“**Czwarta noc** będzie wtedy, kiedy świat dobiegnie końca, aby zostać zbawionym. Skruszone będą żelazne kraty a pokolenia bezbożnych zniszczone. Wówczas Mojżesz powstanie z pustyni a Król z wysoka: i Słowo będzie szło między nimi i będą szli razem. Jest to noc Paschy w imię Pana, noc przeznaczona i przygotowana na odkupienie wszystkich synów Izraela w każdym pokoleniu”.

Są cztery noce zbawienia tak, jak są cztery kielichy wina, które Hebrajczyk musi wypić na pamiątkę czterech poleceń, które są zapowiedzią zbawienia w Księdze Wyjścia, rozdział 12. W Ogrodzie Getsemani Jezus wypije piąty kielich, przyjmuje ten kielich, który przygotował Mu Ojciec.

Noc Getsemani dopełnia trzecią i czwartą noc, jest szczytem i źródłem zbawienia. Wspomina ciemności wokół procesu Jezusa, zdradę Judasza, ucieczkę apostołów i godzinę trwogi. Jest to noc odkupienia, podczas gdy żelazne jarzmo uciska ludzkość. Pośród tych ciemności chrześcijanin jest powołany, aby być dzieckiem światłości odkupionym przez Miłość i Syna Zmartwychwstania.

Noc Getsemani podsumowuje cztery noce zbawienia w kielichu, który Jezus zgadza się wypić. Cierpienie Chrystusa pozwala chrześcijaninowi stać się nowym stworzeniem, stać się prawdziwym synem Abrahama, Izaaka. Synem, który wychodzi z Egiptu, z niewoli grzechu i przyjmuje Słowo, które „idzie” między Mojżeszem a Królem. To Słowo, które stało się Ciałem, zbawia ludzkość i powołuje ją do świętości.

W noc Liturgii Wigilii Paschalnej śpiewamy:

“A teraz ta sama noc uwalnia wszystkich wierzących w Chrystusa na całej ziemi od mroku grzechu i zepsucia świata, przywraca do łaski i gromadzi w społeczności świętych.

Tej właśnie nocy Chrystus skruszywszy więzy śmierci, jako zwycięzca wyszedł z otchłani”.

O vere beata nox

O nocy prawdziwie błogosławiona!